Lina wahhe.

	werstа maad.
Tarto-linast om	
Narwa-lina	186¼
Peterburi-lina	324
Tallina-lina (Pölzama kaut)	186
Walga-lina	82
Wolmeri-lina	132
Rija-lina	238¾
Perno-lina (Helme-möisa kaut)	180
Willandi-lina (Röngo-möisa kaut)	99
Wörro-lina (Reola-möisa kaut)	65
Petseri-lina (Reola-möisa kaut)	109
Pihkwa-lina (Reola-möisa kaut) . . .	165

Jama-wahhe.

Tarto-linast Narwa-lina.

Tarto-linast om	
Iggawere-jama	23
Törma-jama	23½
Rinnasi-jama	25¾
Rannapungerja-jama .	14
Wäikopungerja-jama .	26½
Jõhwi-jama	21
Wokki-jama	12
Wäiwara-jama	18
Narwa-lina	22½
	186¼

Tarto-linast Rija-lina.

Tarto-linast om	
Udderna-jama	26
Kuigaste-jama	24¾
Tölliste-jama	22¼
Kulbi-jama	18½
Trentsi-jama	21½
Wolmeri-lina	19¾
Lenzi-jama	19
Rauba-jama	22½
Englandi-jama	21
Ropoisi-jama	23½
Rija-lina	20
	238¾

Wolmeri-linast Perno-lina.

Wolmeri-linast om	
Ranzo-jama	23½
Ruhja-jama	22¼
Laatre-jama	21¾
Killingi-jama	23¾
Surjo-jama	19½
Perno-lina.	18¾

Tarto-linast Pihkwa-lina posti-teed mõda.

Tarto-linast om	
Kulbi-jama	91½
Lipsi jama	21½
Mõnniste-jama	21¼
Sänna-jama	28½
Wörro-lina	29
Wastselina-jama	27½
Petseri-lina	16½
Irboski-lina	21
Korli-jama	17
Pihkwa-lina	18

Tekke ristikhaina!

Armas tallomees! Kui so hobben ei tahha koormat häste weddada, sis sa ánnat tälle piitsa, et hobben ruttumbe eddesiläás nink énnembe pärrale saas. Kae, nisamma sadap armas taiwane essa ka meile mõnda hädda oppuses nink karristuses, nink sünnip meid se läbbi suremba tähhelepannemisega omma teed eddesiminnema nink parrembide hénne eest hoolt kandmä. Sepärrast piddi ka minnewa-ajjastajane (1851) suwwi särane ollema, märane ta olli, et sinna, pö'llomees, oppust wõttas nink nakkas nõuwo piddama, kuis sa säratse häddale wõis ettejõuda ehk sedda keelda tullemast. Pea eggapäiwa satte wihmaz hainateggemise ajjal lainetiwa luhha-nido weel kewwajast sani nidade, et neide pääl olles wõinu lodjaga purjutada, nink mea körgemba nido ómma, kos weel nita lasti, säälke läts hainäkene mes olli kassunu karin hukka. Sepärrast ei olle ka immes pánna, et nüüd wastse ajjastaja (1852) allustusen kigin paigun tulline söda hädda om, nink et noke, kel weel johhus ollewat, ei wõi henda sureste kitta. Haina ómma musta, et neist kellegi ásja ei olle. — Es meil nüüd säratsen kõ'rran pea hirm ollema, kuis kewwajani läbbiajjame? Eggaüts tünnep sedda hädda, mes majjameest künniwõttap, kui lehm, kelleste majja toidust lodap, nälja kätte ärralõppep ehk pima ei ánna, — ehk kui hobben, kellega perremees kewwajal omma põldo tahhap tetta, ni kehwas om jänu, et ta jalgu pääl ei püssi, ehk sitta päält peap sama üllesnõstetus, kui tedda tahhetas adra ette pánna. Põld om ommete weel perremehhe ainus lotus, ent kui seddagi ei sa tettus, kost sis weel om leiba saia! Jo sa ollet, sõbber, sedda ka jo mittorehki maitsa sanu! Sest paljo ei pudu, et pea egga ajjastaja söda pudus, kui ka mitte kigile, sis ommete mitmale, körd